

М. Добрѣ. Но кое повече прилича на Еленкѣ, камъче-то ли, или трендафилъ-тъ ?

И. Трендафилъ-тъ по прилича.

М. Защо ?

И. Защо-то видѣ-тъ му прилича повече на Еленкинъ-тъ видѣ, и има много хубавъ шаръ, както и Еленка.

М. Можешъ ли сега да ми кажешъ споредъ какво трендафилъ-тъ по прилича на Еленкѣ, а камъче-то не прилича ?

И. Това за мене е мъчно да го познаѣж, защото още съмъ малкъ.

М. Но и малкы-ты дѣца трѣба да размышляватъ, ако искатъ да ся научатъ.

И. Да видѣж, дано испытаямъ, остави мя малко да помыслѣж.

М. Мысли, чадо, колко-то искашь.

(Иванчо, като помысли малко, отговори на майкѣ си така):

И. Азъ могъ да помиришъ трендафилъ-тъ: азъ тя чухъ, че ми каза веднѣждъ какъ Еленка мирише сладко като трендафилъ-тъ, и азъ усѣтихъ миризмѣ-тъ и', защото когато и' цѣлувахъ въ зори уста-та, устны-ты и' имахъ сладкъ вкусъ. Азъ усѣщамъ вкусъ-тъ на трендафилъ-тъ, кога турнажъ листіе-ты му въ уста-та си.

М. Така споредъ двѣ нѣща прилича трендафилъ-тъ на Еленкѣ, споредъ които камъче-то не прилича: тѣ сѣ миризма и вкусъ.

И. Наистинж, така е.